

אשה טובה, טובה, טובה, טובה, טובה....

(שירה) "פוליה.... פוליה"....

כך כתב דוד בן-גוריון לרעייתו פולה. בשבילי משה מלמוד הוא דוד בן-גוריון, ורעייתו, אהבתו מזה 65 שנה - פולה = פוליה, מסרה נשמתה הטהורה והצרופה בטוב לבורא עולם - ומשום כך לפולה נוספה ה - יי פולי-יה.

את שהבאת כל-כך הרבה טוב לעולם הזה, לבניך ולבתך, לנכדייך ונינייך, למשפחתך המורחבת בתנועה הקיבוצית וגם שם מעבר לים, ולמתנדבים - וולנטירס - שהיו אהבת חייך, ואת היית להם ל-אם ואחות, וחיקך משכן לכל בקשותיהם ותפילתם. אני נשבעת לך שבהמון שפות מספידים אותך היום, בכל העולם, - "הו פוליה, איזה אמא, איזה לב זהב, איזה חופן אהבה בכף ידה".

פולה ומשה מלמוד, שהביאו לעולם את אורי ותמר, צביקה ואהרליה, היו סמל ועודם - למשפחה ברוכה, עוטפת וגם עטופה בצער, ביגון על ה"אין".

משה חזק, זקוף וצלול - ליווה אותך עד יומך האחרון, בבקשה קטנה, שלא תסבלי, שלא יכאב לך - והוא שליווה גם את ליאור לפני עשרה ימים לעולם חיי הנצח.

עכשיו לליאור יש סבתא פרטית, סבתא אהבת ודואגת, עכשיו רק לליאור. סבתא פוליה רצתה לפרוש, לפרוש, לנוח - עם אורי שלה, עם ליאורי שלה, וכך נענתה בקשתה ביום אביב שכולו אומר תכלת, שלווה ואהבה.

הנה נלקחה מאיתנו - שוכני העולם הזה, חתיכה גדולה של אהבה ללא תנאים - אהבה צרופה בקשר בני אדם - במשפחה, בחברים, בקיבוץ.

מה שתבקשי לו יהי. "פוליה... פוליה"...